

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر بازداری هیجانی مادران دارای کودک مبتلا به سرطان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات آسیب شناسی روانی و روش های نوین درمان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فرنوش عبداللهی سیاهکلده - کارشناسی ارشد روانشناسی گرایش بالینی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن

وحید خوش روش - استادیار گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، بازداری هیجانی، مادران دارای کودک مبتلا به سرطان بوده است. برای رسیدن به این هدف جامعه آماری شامل تمامی مادران دارای کودک مبتلا بیماری سرطان مراجعه کننده به بیمارستان مفید منطقه ۳ تهران (آبان و آذر ۹۸) میباشد که از این تعداد براساس نمونه گیری در دسترس ۳۰ نفر در دو گروه آزمایشی (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵) به عنوان نمونه انتخاب شدند. نتایج نشان داد که بین میانگین خرده مقیاس های سیستم بازداری رفتاری در گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد. یعنی با حذف تاثیر نمرات پیش آزمون بینمیانگین تعدیل شده سیستم بازداری رفتاری بر حسب گروه در مرحله پس آزمون تفاوت معناداری وجود دارد. به طور کلیبر اساس این یافته ها می توان گفت آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد در پس آزمون باعث افزایش نمرات سیستم بازداری رفتاری در مادران در گروه آزمایش شده است.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، بر بازداری هیجانی مادران، کودک مبتلا به سرطان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1259782>

